13

ORATIO

ANNIVERSARIA

In THEATRO Collegii Regalis

Medicorum *Londin.* &c.

ORATIO ANNIVERSARIA

In THEATRO Collegii Regalis

MEDICORUM

LONDINENSIUM;

Ex HARVEII Inſtituto,

Habita Die 18° OCTOBRIS, 1757.

LONDINI:

Apud GUL. RUSSEL, extra Temple-Bar.

M.DCC.LVIII.

DOCTISSIMO VIRO

THOMÆ REEVE, M.D.

PRÆSIDI Digniſſimo,

SOCIISQUE ORNATISSIMIS

Collegii Regalis Medicorum;

HANC

ORATIONEM

Pro more editam,

Eâ quâ par eſt Obſervantiâ,

D. D. D.

Johannes Monro.

NEMINI veſtrum, AUDITORES DIGNISSIMI, ignotum eſſe arbitror, Medicinam in Ægypto ſuperſtitioſè excultam, feliciori auſpicio in Græciam tranſiiſſe, Romamque deinde cum cæteris artibus fuiſſe delatam ; decreſcentibus mox Romanorum rebus, & everſo demum Imperio, ſcientias omnes, vel extinctas ſimul periiſſe, vel fugatas latuiſſe, donec Clariſſimorum virorum ingenium, ſtudium, laborque indefeſſus in

generis humani emolumentum exoptatas iterum produxerint.

Barbarum idcirco, *Chalchondylam*, et *Politianum* debitâ proſequimur laude, & Te, *Princeps Medicæe*, admiratione quâdam intuemur qui literas exulantes in patriam recepiſti, et eruditos omnes gremio fovere non dedignatus es: nobiſmet ipſis interea, Collegæ Ornatiſſimi, præcipuo quodam jure gloriari licet Fundatorem habuiſſe, in iſtâ palæſtrâ nobiliſſimâ, palmam primam referentem. Hos equidem amore quodam cum cæteris Europæ Gentibus communi amplectimur; Illum vero eâ obſervantiâ, eâ pietate quâ decet filios erga optimum parentem uti ſemper venerabimur. *Linacrum* enim omnimodâ eruditione inſtructum commemoramus, non domi otiosè commorantem, ſed literas renaſcentes foras exquirentem, ut ipſe primus in patriam ſuam hæc præclariſſima munera ſecum reportaret, hoſpitioque excipe-

ciperet;

ciperet; Quinetiam dum amænas Italiæ regiones, hujuſmodi negotio intentus, perluſtraret, haud minori gratiâ apud Principes viros prævaluit propter morum integritatem, quam apud literatos omnes propter doctrinam. Famam & auctoritatem quam peregre adeptus eſt, domum rediens ſervavit & auxit. Munificentiâ ſuâ propriâ, Prælectiones inſtituit Academicas; et a Principe impetravit ut præſtantiſſimos quoſcunque in arte ſua delectos, colligeret in unum quoddam ſodalitium, Regiâ auctoritate privilegiis munitum, quod & ipſe quidem legibus ſtabilivit, et honeſtiſſimo morum exemplo commendavit; Hunc virum, ad hæc munera exequenda, non faſtuoſa quædam doctrinæ excitavit ſuperbia, non inanis munificentiæ oſtentatio; Cum enim jam famæ ſuæ, & Reipublicæ honori ſatis conſuluiſſe videretur, vitæ quod ſuperfuit ſanctiſſimis erga Deum officiis tribuebat, & quam integerrime egerat vitam, pietate maximâ clauſit; noſtra-

rum interea rerum nequaquam immemor, ædes enim proprias, quas nobis vivus commodaverat, ſupremo ſuo teſtamento moriens legavit.

Linacro erudito, munifico, pio, ſucceſſit *Caius*, optimâ vir indole, & induſtriâ vix credibili; Græcis Latiniſque literis adeo eruditus, ut alios docendi causâ potius, quam ut ab illis inſtitueretur, in exteras regiones ſeſe tranſtuliſſe videatur. Cum enim Italiam, fundatoris exemplo, peragraſſet, Profeſſoris munere perfunctus, purpurâ Doctorali donatus eſt. In patriam redux, *Linacrum* præeuntem, ita proximis inſecutus eſt veſtigiis, ut quanquam in libris ſcribendis, edendiſque vehementer occupatus, noſtris tamen rebus naſcentibus feliciter præfuit, quas auctoritate firmatas, novis auxit honoribus, et libro annalium, propriâ manu exarato, ornare dignatus eſt. Tuam, *Caie*, doctrinam, & amorem erga nos, me-

rito

rito & lubenter laudamus; Pietatem tuam, & ſingularem animi liberalitatem, memor uſque fatebitur *Cantabrigia*.

Brevi temporis intervallo, innotuit perſpicaciſſimi Fundatoris prudentia; Jam *Caldwaldus*, nobiliſque *Lumleius*; Jam *Goulſtonus*, nomina, noſtris annalibus ſemper memoranda, rem anatomicam haud ſatis exploratam, fuſius explicandam, et exemplo, et ſtipendiis honeſtiſſimis curavere.

Hi veluti naſcentem Auroram, ſole medico nondum plane exorto ſalutabant, cum ipſe diem Medicinæ intulit *Harveius*. Sanguinem per arterias venaſque ferri, ſatis omnibus a principio cognitum eſt; Qualis autem ille curſus fuerit, et quo fonte derivatus, eruditiſſimum quemque latuit; Quæ tamen omnia fidiſſimus ille Naturæ interpres, per anguſta viarum, per devios tramites, indefeſſo labore ſecutus, felici tandem

ſucceſſu

ſucceſſu patefecit. *Harveius* ſcilicet, ſanguinem certo itinere per univerſas corporis partes ire & redire lege non mutandâ primus omnium demonſtravit. Quantam medicinæ lucem, quantamque ipſi *Harveio* attulerit gloriam hæc inveſtigatio, nec ſilere omnino poſſum, nec pro dignitate ſatis explicare. Hoc tamen minime prætereundum eſſe cenſeo, tanti momenti inventa, non caſu, non fortunâ accidiſſe; quæ vero magnum illud, & excelſum Immortalis Viri ingenium, vera eſſe in animo ſecum prius ſtatuerat, eadem innumeris deinceps confirmata experimentis, palam omnibus propoſuit. Explicato tandem & ſtabilito ſanguinis circuitu, nec ſibi nec famæ ſuæ ſatis adhuc vixiſſe viſus eſt, ſi vixiſſet otioſus; *Carolo* igitur, Regum optimo, et artis omnimodæ Patrono, juvante, ad intimos Naturæ receſſus iterum penetrandos, mirâ ſe accinxit ſolertiâ: Novus exinde nobis ortus eſt Triumphus, major exinde facta eſt hu-

juſce

juſce loci dignitas. Sed reſtant nonnulla, quæ cum ad nos magis pertineant, arctiori vinculo tenent devinctos. Quid de anteceſſoribus ſuis, Quid de Lyceo hoc literato judicavit Vir talis tantuſque, quum res ipſa haud levis momenti eſſe videatur, tum vero conjecturam facere licet, quod Ipſe primus hanc annuam illorum, omniumque bene de nobis merentium recordationem inſtituerit; quod vivus adhuc patrimonio ſe exuerit, et hujus Collegii ſocios, non tantum hæredes famæ & gloriæ ſuæ, ſed & participes fortunarum ſuarum eſſe voluerit.

Ordine, & amore proximus *Harveio*, incedit *Hamæus*; qui nos multiplici cumulavit beneficio, qui ædes haſce noſtras ab iniquis hominibus vix redemptas nobis tradidit, quin & incendio conſumptas de novo inſtauravit ornavitque; Plura inſuper magnificentiæ ſuæ edidit monumenta Vir ſpectatiſſimus, et nos in hæreditatis par-

 tem

tem ſatis amplam teſtamento adſcripſit.

Ingratus ſane eſſem, et veſtri honoris prorſus immemor, ſi *Gliſſonum*, *Whartonum* tacerem, ſi *Lowerum*, *Williſium*ve oblivioſo premerem ſilentio: Nec te, *Sydenhame*, laude digniſſimum, noſtris ſi liceat adjicere, inſalutatum præterierim, Qui obſervando fidus & diligens, ſcribendo elegans & concinnus, alios omnes longe ſuperaſti, ipſo vix minor *Hippocrate*.

Rudis ipſe Orator, dicendi imperitus, opus difficile & periculoſum aggreſſus, Vereor, ne ibi deficiam, ubi & argumenti dignitas, & officii mei ratio, & animi ob accepta beneficia ardor fervidus, magnum aliquod poſtulare videatur. At nomen *Radclivii* honorandum, omni laude præſtantius, nullo indiget præconio. Vir erat, "ſummi "ingenii, et conſummatæ experientiæ;" Nec aliorum aſſentator, nec imitator; Purus

naturæ

naturæ diſcipulus, attentis oculis & tranquillo vultu in illam intuebatur; ſagax ad pericula perſpicienda, ad propulſanda feliciter audax. In medicamentis ſimplex, naturam paucis adjuvari, multis opprimi plane probavit. Proſpere adeo medicinam fecit, ut nemo unquam ægrotantibus gratior, nemo unquam adfuerit optatior. Talis in arte ſuâ emicuit *Radclivius*, ut ſi quæ plura fecerit vobis enarrare vellem, hiſtoriam potius quam orationem condere viderer. Opes, quas favore publico conſecutus eſt, rei literariæ promovendæ, Reipublicæ honori augendo, & ſublevandis pauperum miſeriis, inſervire voluit. Hoſpitium, non longe abhinc celeberrimum, cujus mœnia jam nunc ſuis impenſis ſurgentia conſpiciuntur, annuo nummorum reditu donavit. Oxoniæ, Collegium ſuum amplificavit; Bibliothecam inſtruxit ſplendidam & perfectam; & binos inſuper iſtius Academiæ alumnos, in Medicinæ majus emolumentum, ampliſſimo dota-

vit

vit ſtipendio, & in exteras partes peregrinari juſſit. Regia certe, & ſibi propria magnificentia! Noſtras erat *Radclivius*; Hæc igitur, Socii, ſunt & ſuæ & noſtræ gloriæ monumenta in æternum duratura.

Radclivium ſequitur *Freindus*, comis, urbanus, ſenator incorruptus, Muſis amicus, elegantiâ non minus quam doctrinâ inſignis, & quod ad nos, & ad hujuſce diei celebritatem præcipue pertinet, ſolennitatis *Harveianæ* Inſtaurator.

Vitæ integritate, probitate ſeverâ ſpectabilis, literis humanioribus exquiſite doctus, amore erga nos, & benevolentiâ ſingulari, & magnus in arte ſuâ exſtitit *Halæus*.

Pelletti quinetiam, et *Plumtreii* ſimul ingenium et doctrinam collaudamus, et amiſſas flemus virtutes.

Dum

Dum vero hos viros literis, moribus, pietate, munificentiâ egregios, lubens, lætus commemoro, liceat oratori ſuæ indulgere pietati; liceat nomen paternum clariſſimis hiſce nominibus immiſcere. O animi liberalis & benevoli! O amicorum deliciæ & deſiderium! Te, hujus loci amantiſſimum, Te, Almæ Matris vindicem acerrimum, Te, morum urbanitate, ſuavitate, ſimplicitate amabilem honeſte jactitamus. Ingenio felix & judicio pollens, ſubjectæ tibi provinciæ, mirâ arte & proſperâ imperitabas; in cæteris quidem Medicinæ partibus nulli ſecundus, in hâc verò facile Princeps. Quod autem non minimæ laudi eſt et ornamento, Te familiarem elegit, Te amicum dilexit, Præclarus ille *Meadus*; Te ſibi abreptum ploravit, funuſque tuum lachrymis non fictis ſecutus, adornavit.

Ad Hunc Virum Illuſtrem, naturali bonitate eximium, qui laudare bene noverat,

Ipſe laudatiſſimus, jam tandem ſe convertit Oratio; Medicum ſui ſæculi primum, Phyſicum ſolertem, Philoſophum ſapientem, Antiquitatis inveſtigatorem peritum, Artis omnigenæ fautorem, & literatorum omnium Mæcenatem. *Meadi* meminiſtis eruditionem, Meminiſtis vivendi rationem, & dignitatem. Omnibus aditu facilis, benigne et humaniter omnes accipiebat; inter doctos Doctus, inter liberales, liberalis, inter Principes Princeps: dignus & qui Regibus dona mitteret, & qui cum Regibus commercium haberet literarium.

Reſtant memorandi, *Watſonus* & *Hoadleius*, charus uterque, uterque literis eleganter imbutus, uterque morte heu! prææmaturâ abreptus.

In hoc cœtu ſolenni, nefas eſſet ſilentio præterire Muſæum *Britannicum*, Opus egregium, et inſigne; quod vix inchoatum, celeberrimas

ſuberrimas *Europæ* bibliothecas, variis Naturæ operibus, & lectiſſimâ librorum copiâ ſuperat. Sileat Molem *Roma Vaticanam*, *Pariſienſem* ſileat *Lutetia:* Jam victæ cedunt; Victæ unius hominis labore & munificentiâ.

Jam tandem liceat Academiis noſtris gratulari ex quibus prodiere Viri doctrinâ ſimul & virtute eximii, qui ſudore multo famam hujus loci adauxere: liceat vobis denique gratulari de talibus anteceſſoribus, atque ut omnia ſint fauſta & felicia, dignitatem quam ab illis accepiſtis, ſervetis integram, & eorum veſtigiis inſiſtendo, poſteritati tradatis intemeratam.

F I N I S.